

Tabús, lliçons amb humor

TV3 demostra com fer humor sobre temes delicats

Tabús, TV3

Riure sobre temes sensibles i que són delicats en la nostra societat no és feina fàcil. Ho aconsegueix el programa **Tabús**, un programa d'entreteniment produït per TV3 i el Terrat que té com a presentador al David Verdaguer. Un nou programa estrenat aquest any i que ja compta amb dues temporades i nou capítols, on es veuen reflectits el dia a dia de diferents col·lectius vulnerables com persones cegues, amb malalties terminals, de diverses ètnies...

David Verdaguer conviu una setmana amb quatre o cinc convidats dels diferents col·lectius a una masia de l'Empordà i, de manera intercalada en cada programa, va desgranant amb un humor valent i sincer la situació social dels diferents

col·lectius en un monòleg davant dels protagonistes de cada capítol i altres persones del col·lectiu. Res semblant a un *reality show*, el seu propòsit és donar visibilitat i normalitzar l'existència d'aquests col·lectius i el que els afecta.

El format originalment va sorgir a la televisió pública de Bèlgica (Één) on amb el programa *Taboo* va arribar a ser l'estrena d'entreteniment més exitosa de la història del canal generant un impacte social molt positiu. Altres països com Austràlia, Suïssa i el Canadà ja van apostar pel potencial d'aquest format i ara ha sigut Catalunya el quart territori en arriscar-se i aconseguir un gran èxit amb Tabús. Un èxit que veiem clarament perquè Tabús ha rebut el Premi Iris del Jurat 2020 i el Premi Zoom al Millor Format d'Entreteniment, per la seva originalitat i valentia de tractar temes delicats a través de l'humor.

El punt de partida d'aquest format és molt provocador, explica històries de vida molt potents, de gent que pateix, amb humor negre. Un repte que *Tabús* ha aconseguit portar a terme amb una barreja d'ingredients molt interessants com l'empatia, el respecte, la tendresa i l'humor. *Tabús* sense por d'ofendre ha aconseguit trobar un grau d'humor provocador, però que no fa incomodar al col·lectiu afectat. **David Verdaguer sense pèls a la llengua és capaç de fer bromes de temes que són intocables i dels quals poca gent s'atreveix a fer-ne humor. Com a conductor del programa té un paper molt important.** Durant el monòleg és quan amb total llibertat se'n riu amb persones de qui no hauria de riure, però, durant la convivència amb els diferents col·lectius el seu paper es basa sobretot a escoltar i observar.

L'espectador veu més que entrevistes, converses. Converses on el protagonista és realment la persona que té un tema tabú del qual parlar. Veiem i escoltem temes que en la nostra societat no es parlen com per exemple que és el que li passa pel cap a una persona per voler-se suïcidat, o que és el que sent una persona quan sap el temps que li queda per morir. Temes que abans no s'havien tractat a la televisió pública i encara menys d'una manera tan directa.

El fet que veiem als protagonistes en situacions familiars i que resulten molt properes per a l'espectador fa que ens puguem prendre amb humor certs temes. L'espectador passa a observar la seva convivència durant aquella setmana, els veiem dinant, parlant al sofà... amb el propòsit d'apropar al públic a les seves històries i vivències

que van explicant. De fet també veiem com entre les persones del col·lectiu es fan bromes i demostren que tes prenen amb humor les seves situacions. Això dóna peu a l'espectador a no sentir-se que s'estan rient d'ells sinó amb ells, lema que el programa sempre ha volgut deixar clar.

Si ens fixem en l'estructura de *Tabús*, ens pot recordar a altres produccions de TV3 com és el cas de *E Foraster*. On el presentador també conviu durant un temps amb gent d'un poble català per després fer un monòleg sobre la seva vivència. Un format que TV3 ja ha vist que agrada molt al públic. Pot ser que sigui l'èxit d'un programa com aquest la raó per la qual la televisió pública catalana hagi volgut apostar per un format similar però molt més arriscat.

El fet que *Tabús* hagi estat emès a TV3 és un gran pas per la televisió pública a l'hora de voler tractar temes que normalment no es tracten a la televisió. Un clar exemple de com la televisió pública es posa al servei de la població, en el cas de *Tabús*, per a entretenir i conscienciar fent visibles col·lectius i donant a conèixer temes poc tractats per normalitzar-los, aconseguint fer créixer i madurar a la població.

Tabús és un programa molt encertat en la nostra societat, és un programa atrevit, que tracta temes no vistos a la televisió d'una manera tendra, respectuosa i amb la capacitat de fer riure a parts iguals. És una nova manera de demostrar que l'humor és una gran eina, si no la millor, per remoure consciències. Una forma de fer veure que no cal tractar temes delicats des del victimisme per a crear consciència. En definitiva, és un programa amb un format fort i amb una clara visió a servir una part de la població clarament desafavorida pel conjunt i poc mostrada a televisió d'una forma positiva i sense por.

Laura Bueno Bernad i Daniel Martí Romero